

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548: ศึกษากรณี กลุ่มผู้ผลิตสินค้า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บรวบรวมจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 (Documentary Research) การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structural Interview Questionnaire) และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) จากกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้ที่ให้ข้อมูลสำคัญได้แก่ตัวแทนของกลุ่มผู้ผลิตสินค้า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 10 กลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Documentary Research)
2. การดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structural Interview Questionnaire) และการบันทึกจาก การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation)

1. พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548

จากการศึกษาพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 พบว่า จากการดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มผู้ประกอบการสินค้า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ตามนโยบายของรัฐบาลในช่วงแรกนั้น ประสบกับปัญหาในเรื่องของการไม่เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เนื่องจากไม่มีกฎหมายเข้ามารองรับ และการส่งเสริมสนับสนุนของภาครัฐยังไม่ตรงกับความต้องการที่แท้จริง จึงได้มีการจัดทำร่างพระราชบัญญัติขึ้น และมีผลบังคับใช้ในวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2548 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ให้มีการส่งเสริมความรู้และภูมิปัญญา โดยมีการส่งเสริมสนับสนุนให้กลุ่มผู้ประกอบการ และประชาชนในชุมชนได้นำเอาความรู้ หรือภูมิปัญญาดั้งเดิมภายในท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษ หรือคนรุ่นก่อน หรือจากแนวคิดดั้งเดิมภายในชุมชนมาใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าที่มีเอกลักษณ์ของท้องถิ่นนั้นๆ โดยทางภาครัฐจะให้การส่งเสริมสนับสนุนในการอบรมให้ความรู้เพิ่มเติม เพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์สินค้าให้ได้มาตรฐาน มีความหลากหลายในตัวของผลิตภัณฑ์สินค้า และมีความสามารถที่จะพัฒนาตัวผลิตภัณฑ์สินค้าให้มีรูปแบบใหม่อยู่เสมอ เพื่อให้ เป็นที่ยอมรับของกลุ่มผู้บริโภคทั้งภายใน และภายนอกประเทศ และพัฒนาไปสู่ผลิตภัณฑ์สินค้าที่มีความเป็นนานาชาติ หรือมีความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น

2. การสร้างรายได้ เพื่อให้ประชาชนในชุมชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้นนอกเหนือจากรายได้ใน การประกอบอาชีพหลัก จนสามารถทำให้ครอบครัวและชุมชนมีการพึ่งตนเองได้ และนำไปสู่ชุมชนที่เข้มแข็งได้ต่อไป

3. การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่น เกิดความรัก ความสามัคคี รู้จักการให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การร่วมกันทำงานแบบเป็นกลุ่ม ไม่เห็นแก่ตนเอง ซึ่งจะสามารถผลักดันให้ครอบครัว และชุมชนเกิดความเข้มแข็งแบบพึ่งพาอาศัยกันได้

4. พัฒนาความสามารถในการจัดการ เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีการเรียนรู้ในเรื่องของการบริหารจัดการในด้านต่างๆ และนำไปสู่ความมีอิสระในการบริหารจัดการด้วยตนเองของกลุ่ม ผู้ประกอบการ หรือประชาชนภายในชุมชน

5. การพัฒนารูปแบบวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้ประชาชนภายในชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ และสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าของตนให้ได้มาตรฐาน และได้รับการยอมรับจากกลุ่มผู้บริโภคทั้งภายใน และภายนอกประเทศจนสามารถพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งได้ และมีความพร้อมที่จะแข่งขันทางการค้าในอนาคตไม่ว่าในระดับใดก็ตาม จนสามารถพัฒนาวิสาหกิจชุมชนไปสู่การเป็นผู้ประกอบการในระดับที่สูงขึ้นได้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 ได้มีการรับจดทะเบียนรับรองวิสาหกิจชุมชน โดยสามารถยื่นขอจดได้ที่กรมส่งเสริมการเกษตร และได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเข้ามากำกับดูแล เพื่อให้การดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนมีความเป็นเอกภาพ ซึ่งคณะกรรมการมีจำนวน 28 คน เป็นคณะกรรมการกลาง โดยแต่งตั้งจากข้าราชการการเมือง และข้าราชการพลเรือนจากกระทรวงต่างๆ ที่มีความเหมาะสมในการที่จะเข้ามากำกับดูแลในการดำเนินการให้การส่งเสริมสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ นอกจากนี้ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นภายในจังหวัดต่างๆ โดยประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็น

ประธาน ปลัดจังหวัด และผู้แทนจากหน่วยงานราชการต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่างๆ ที่มีความจำเป็น และมีความเหมาะสมโดยการคัดเลือก เพื่อให้การดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนสามารถเข้าถึงประชาชนได้ในทุกพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และตรงกับความต้องการที่แท้จริงของผู้ประกอบการ และประชาชนในชุมชนที่ต้องการการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

แนวทางการดำเนินการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้การดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 จึงได้มีการกำหนดแนวทางในการส่งเสริมสนับสนุน ดังต่อไปนี้

1. มุ่งเน้นการดำเนินการในลักษณะของการบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐร่วมกับทุกภาคส่วนของสังคม ในการให้การส่งเสริมสนับสนุนในด้านต่างๆ ที่มีความจำเป็น เพื่อให้ผู้ประกอบการ และประชาชนในชุมชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น รู้จักการพึ่งพาตนเองก่อนเป็นอันดับแรก รู้จักการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความรัก ความสามัคคีที่เกิดขึ้นภายในชุมชนจนสามารถพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งขึ้นได้

2. ในการยื่นขอจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชนต้องเป็นไปโดยความสมัครใจ มิใช่เกิดจากการบังคับข่มขู่จากทางหน่วยงานราชการ และเกิดจากความพร้อมของกลุ่มผู้ประกอบการหรือประชาชนในชุมชนเอง โดยหน่วยงานภาครัฐมีความจำเป็นที่จะต้องประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจในพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 ให้เกิดขึ้นกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะทำให้กลุ่มผู้ประกอบการ และประชาชนในชุมชนมีความเข้าใจ และเกิดความรู้สึกที่ดี มีความภาคภูมิใจที่จะเข้าร่วมในการขอรับการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการสินค้า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” และสามารถที่จะได้รับรู้ถึงสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่จะได้รับภายหลังจากการเข้าขอรับการจดทะเบียน และได้รับการส่งเสริมสนับสนุนที่ตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้ประกอบการ และประชาชนในชุมชน

3. เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องมีบทบาทในการเป็นผู้เชื่อมประสาน ดังนี้

3.1 เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ โดยต้องจัดให้มีการอบรมให้ความรู้ในด้านต่างๆ กับกลุ่มผู้ประกอบการ และประชาชนในชุมชน

3.2 เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง กับกลุ่มผู้ประกอบการ และประชาชนในชุมชนทั้งในด้านของความเป็นอยู่ที่จะมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ความรู้ในด้านต่างๆ ที่ได้รับการอบรมของหน่วยงาน

ภาครัฐ และเอกชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และเกิดความรักความสามัคคีขึ้นภายในชุมชน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จนสามารถพึ่งพาตนเองได้ และนำไปสู่ชุมชนที่มีความเข้มแข็งได้

3.3 เพื่อให้เกิดเครือข่าย ระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการ และประชาชนภายในชุมชน และมีการเชื่อมโยงไปสู่ท้องถิ่นอื่นๆ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ข้อมูลและความรู้ระหว่างท้องถิ่น เพื่อที่จะทำให้เกิดแนวคิด หรือความรู้ใหม่ๆ และนำไปสู่การพัฒนาในการดำเนินกิจการให้เกิดความเข้มแข็ง และประสบความสำเร็จได้

4. การส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน โดยมุ่งเน้นในการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ในด้านต่างๆ เช่น การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำวัตถุดิบ ทรัพยากร หรือภูมิปัญญาชุมชนมาใช้ให้เหมาะสม ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตและการบริหารจัดการทุกด้าน รวมถึงการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีในด้านต่างๆ เป็นต้น เพื่อให้การดำเนินกิจการของกลุ่มผู้ประกอบการ และประชาชนในชุมชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จจนสามารถที่จะพึ่งพาตนเองได้ และทำให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง

5. พัฒนาระบบข้อมูลวิสาหกิจชุมชน และเครือข่าย ทำให้เกิดการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และกลุ่มผู้ประกอบการ รวมถึงประชาชนในชุมชน ซึ่งจะสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ความรู้ในส่วนต่างๆ ได้อย่างสะดวกและรวดเร็วโดยที่หน่วยงานภาครัฐก็จะสามารถรับรู้ถึงความต้องการในการส่งเสริมสนับสนุนของกลุ่มผู้ประกอบการ และประชาชนในชุมชน เอกชนจะสามารถรับรู้ได้ว่าจะต้องมีส่วนช่วยเหลือในด้านใดบ้าง และกลุ่มผู้ประกอบการรวมถึงประชาชนในชุมชนก็จะสามารถทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายในการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐได้ เป็นต้น

6. พัฒนาวิสาหกิจชุมชนต้นแบบในทุกจังหวัด โดยทำการคัดเลือกกลุ่มผู้ประกอบการที่มีความพร้อม และประสบความสำเร็จในการประกอบกิจการ จากระดับท้องถิ่น ไปสู่ระดับภูมิภาค จนถึงระดับประเทศ เพื่อให้เป็นต้นแบบ หรือแบบอย่างให้กลุ่มผู้ประกอบการรายอื่นได้ศึกษาถึงการดำเนินกิจการ การบริหารจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จจากกลุ่มผู้ประกอบการที่ได้รับคัดเลือก ซึ่งจะทำให้กลุ่มผู้ประกอบการ และประชาชนในชุมชนเกิดการเรียนรู้ และสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขวิธีการดำเนินการ เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จ ในการประกอบกิจการต่อไป

2. การดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548

ในการศึกษาวิจัยด้านการดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัย โดยอาศัยวิธีการใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structural Interview Questionnaire) และ วิธีการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non- Participant Observation) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และเกี่ยวข้องกับงานวิจัย โดยสามารถแยกออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1. วิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่
 - ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
 - ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิตสินค้า "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์"
 - ส่วนที่ 3 ความต้องการเพิ่มเติมนอกเหนือจากการได้รับการส่งเสริมสนับสนุน
 2. วิธีการบันทึกการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม
- โดยทั้ง 2 ขั้นตอนดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถรวบรวมข้อมูลต่างๆ และ วิเคราะห์ข้อมูลออกมา โดยได้ผลของการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรกลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มผู้ผลิตสินค้า "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" ในเขต อ.เมือง จ.พิษณุโลก โดยอาศัยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 10 กลุ่ม จากกลุ่มผู้ผลิตสินค้า "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" ที่จดทะเบียนในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 49 กลุ่ม และ กลุ่มผู้ผลิตสินค้าเดิมที่มีความประสงค์ขอจดทะเบียนเพื่อเข้าร่วมโครงการต่อ จำนวน 23 กลุ่ม โดยแบ่งประเภทของการผลิตสินค้าออกเป็น 4 ประเภท ซึ่งประชากรกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ประกอบไปด้วย

1. ของใช้ จำนวน 5 กลุ่ม ได้แก่
 - 1.1 จักรสานผักตบชวา 35/8 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
 - 1.2 ภาพไทยประดับเพชร 8/3 หมู่ 4 ตำบลวัดจันทร์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

1.3 ตุ๊กตาการละเล่นเด็กไทยจากเศษผ้าไหม 68/4 หมู่ 9 ตำบลบึงพระ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

1.4 ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลกล้วยธุรกิจ 99/27 หมู่ 9 ตำบลบึงพระ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

1.5 เรือนไทยจำลองจิว 22/9 หมู่ 5 ตำบลอรัญญิก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

2. อาหาร จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่

2.1 กลุ่มแม่บ้านเกษตร หมู่ 5 19/1 หมู่ 5 ตำบลอรัญญิก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

2.2 กลุ่มปลาต้ม- หมูต้มแม่น้ำน่านจันท์ 348/12 หมู่ 9 ตำบลอรัญญิก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

2.3 กลุ่มแม่บ้านเกษตรวัดจันท์ 49/1 หมู่ 7 ตำบลวัดจันท์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

3. ประเภทผ้า จำนวน 1 กลุ่ม ได้แก่

3.1 วิสาหกิจชุมชนผ้าทอไทยร่วมใจ บ้านกร่างท่าวีว 89 หมู่ 5 ตำบลบ้านกร่าง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

4. ประเภทสมุนไพร จำนวน 1 กลุ่ม

4.1 สมุนไพรอากาศ 105/11 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์จากตัวแทนของกลุ่มผู้ผลิตสินค้า "หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์" ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้ง 10 กลุ่ม ซึ่งสามารถวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

จากการศึกษาประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 กลุ่ม พบว่าตัวแทนและกลุ่มผู้ผลิตสินค้า "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก มีรายละเอียดของข้อมูลดังนี้

1. เพศ

เป็นชาย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของจำนวนทั้งหมด

เป็นหญิง 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90 ของจำนวนทั้งหมด

2. อายุ

31- 40 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนทั้งหมด

41- 50 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนทั้งหมด

50 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ของจำนวนทั้งหมด

3. ที่อยู่

อยู่ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนทั้งหมด

4. ระยะเวลาที่เริ่มประกอบกิจการของกลุ่ม

1-5 ปี จำนวน 4 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนทั้งหมด

6- 10 ปี จำนวน 4 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนทั้งหมด

10 ปีขึ้นไป จำนวน 2 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 20 ของจำนวนทั้งหมด

5. ลักษณะของผู้ประกอบการ

กลุ่มผู้ผลิตชุมชน จำนวน 5 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนทั้งหมด

เจ้าของรายเดียว จำนวน 5 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนทั้งหมด

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิตสินค้า "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์"

จากการศึกษาประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 กลุ่ม โดยวิธีการสัมภาษณ์จากตัวแทนของกลุ่มผู้ผลิตสินค้า "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 10 คน โดยการแบ่งคำถามออกเป็น 10 ข้อ ซึ่งมีโครงสร้างของเนื้อหาจากพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 ในการส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน โดยมีรายละเอียดของข้อมูลดังนี้

2.1 การจัดให้มีมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนากิจการวิสาหกิจชุมชนระดับปฐมภูมิในการประกอบกิจการอย่างครบวงจร

กลุ่มที่ 1 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมการพัฒนาชุมชน โดยการให้ความรู้และคำแนะนำ ในการเข้าขอรับการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการ

กลุ่มที่ 2 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมการพัฒนาชุมชน โดยการให้ความรู้และคำแนะนำในการเข้าขอรับการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการ และยังได้รับการอำนวยความสะดวกในการขอรับการประเมินคุณภาพของผลิตภัณฑ์สินค้า รวมถึงได้รับการสนับสนุนอย่างไม่เป็นทางการโดย นายกองดีการบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) พิษณุโลก ในการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์สินค้า

กลุ่มที่ 3 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ สำนักงานส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในการให้ความรู้และคำแนะนำในการเข้าขอรับการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการ

กลุ่มที่ 4 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมการพัฒนาชุมชน โดยการให้ความรู้และคำแนะนำในการเข้าขอรับการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการ และให้ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนของการเข้ารับการประเมินคุณภาพของผลิตภัณฑ์สินค้า

กลุ่มที่ 5 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมการพัฒนาชุมชน โดยการให้ความรู้และคำแนะนำในการเข้าขอรับการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการ

กลุ่มที่ 6 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมการพัฒนาชุมชนโดยการให้ความรู้และคำแนะนำในการเข้าขอรับการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการ

กลุ่มที่ 7 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมการพัฒนาชุมชน โดยการให้ความรู้และคำแนะนำในการเข้าขอรับการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการ

กลุ่มที่ 8 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมการพัฒนาชุมชน โดยการให้ความรู้และคำแนะนำในการเข้าขอรับการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการ

กลุ่มที่ 9 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมการพัฒนาชุมชน โดยการให้ความรู้และคำแนะนำในการเข้าขอรับการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการ และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ได้เข้ามาให้การสนับสนุนในการจัดตั้งกลุ่ม เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีรายได้เสริม นอกจากรายได้จากการทำนา ซึ่งเป็นอาชีพหลัก

กลุ่มที่ 10 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมการพัฒนาชุมชน โดยการให้ความรู้และคำแนะนำในการเข้าขอรับการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการ

ในการได้รับการส่งเสริมสนับสนุนโดยการจัดให้มีมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนากิจการวิสาหกิจชุมชนระดับปฐมภูมิในการประกอบกิจการอย่างครบวงจร พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างได้รับความรู้และคำแนะนำพร้อมทั้งผลักดันให้เข้าร่วมจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการสินค้า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” จากกรมการพัฒนาชุมชน ซึ่งเป็นหน่วยงาน

หลักในการส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” จำนวน 9 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 90 ของจำนวนทั้งหมด นอกจากนี้ ยังได้รับความรู้ในการส่งผลิตภัณฑ์สินค้าเข้ารับการประเมินคุณภาพผลิตภัณฑ์สินค้า ส่วนกลุ่มที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากสำนักงานส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ กรุงเทพฯ จำนวน 1 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 10 ของจำนวนทั้งหมด เนื่องจากผู้ผลิตเป็นผู้พิการและผลิตสินค้านำส่งแสดงและจำหน่ายภายใต้การดูแลของสำนักงานส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ

2.2 การให้ความรู้และการสนับสนุนในการจัดตั้ง การร่วมมือซึ่งกันและกัน การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำวัตถุดิบทรัพยากร หรือภูมิปัญญาของชุมชนมาใช้ให้เหมาะสมกับกิจกรรม วิสาหกิจชุมชนและสภาพท้องถิ่นนั้นๆ

กลุ่มที่ 1 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ในด้านการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำวัตถุดิบ ทรัพยากรและภูมิปัญญามาใช้ให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ โดยให้ความรู้ในด้านวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต และกระบวนการผลิตที่ช่วยให้ผลิตภัณฑ์สินค้ามีความแข็งแรงทนทาน สวยงามไม่เป็นเชื้อรา จากหน่วยงานภาครัฐ คือ พาณิชยจังหวัด แต่ในด้านความร่วมมือซึ่งกันและกัน พบว่า ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ และจากกลุ่มผู้ผลิตสินค้าอื่นๆ

กลุ่มที่ 2 ยังไม่มีหน่วยงานภาครัฐเข้ามาให้การส่งเสริมสนับสนุน

กลุ่มที่ 3 ยังไม่มีหน่วยงานภาครัฐเข้ามาให้การส่งเสริมสนับสนุน

กลุ่มที่ 4 ยังไม่มีหน่วยงานภาครัฐเข้ามาให้การส่งเสริมสนับสนุน

กลุ่มที่ 5 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนในการจัดตั้งกลุ่ม และด้านการร่วมมือซึ่งกันและกันโดยองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เนื่องจากประธานกลุ่มเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จึงได้มีการผลักดันให้ชาวบ้านรวมตัวกันเป็นกลุ่มเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าเป็นรายได้เสริม แต่ในด้านการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำวัตถุดิบ และทรัพยากรมาใช้ในการผลิต ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 6 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนในการจัดตั้ง และความร่วมมือซึ่งกันและกัน โดยองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ส่วนในด้านการศึกษาวิจัยในการนำวัตถุดิบ และทรัพยากรมาใช้ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากสาธารณสุขจังหวัด และกรมส่งเสริมการเกษตร โดยเข้ามาให้ความรู้ในการดูแลและรักษาวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ได้จัดงบประมาณบางส่วนเพื่อสนับสนุนในการสรรหาวัตถุดิบ และทรัพยากรมาใช้ในการผลิต

กลุ่มที่ 7 ชาวบ้านในพื้นที่ที่มีการรวมตัวกันจัดตั้งเป็นกลุ่มขึ้นเอง โดยที่หน่วยงานภาครัฐไม่ได้มีส่วนในการส่งเสริมสนับสนุน ส่วนในด้านการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำวัตุดิบ และทรัพยากรมาใช้ ได้มีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเข้ามาให้ความรู้ในเรื่องของการใช้วัตุดิบ และทรัพยากร

กลุ่มที่ 8 ชาวบ้านในพื้นที่ที่มีการรวมตัวกันจัดตั้งเป็นกลุ่มขึ้นเอง โดยที่หน่วยงานภาครัฐไม่ได้มีส่วนในการส่งเสริมสนับสนุน ส่วนในด้านการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำวัตุดิบ และทรัพยากรมาใช้เป็นภูมิปัญญาดั้งเดิม และการศึกษา คิดค้น วิจัย โดยสมาชิกภายในกลุ่มร่วมมือกันเอง

กลุ่มที่ 9 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนในการจัดตั้ง และความร่วมมือซึ่งกันและกัน จัดตั้งเป็นกลุ่ม โดยองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ส่วนในด้านการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำวัตุดิบ และทรัพยากรมาใช้ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจาก การศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) มาอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้วัตุดิบและทรัพยากรต่างๆ ในการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า

กลุ่มที่ 10 กลุ่มผู้ผลิตมีการประกอบกิจการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2402 ส่วนในด้านการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวัตุดิบ และทรัพยากร จึงมาจากภูมิปัญญาดั้งเดิมของบรรพบุรุษ

ในการส่งเสริมสนับสนุนในการให้ความรู้ และการสนับสนุนในการจัดตั้งกลุ่มความร่วมมือซึ่งกันและกัน พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ มีจำนวน 3 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 30 ของจำนวนทั้งหมด และชาวบ้านรวมตัวกันเป็นผู้จัดตั้งเอง หรือ ผู้ผลิตเป็นผู้จัดตั้งเอง จำนวน 7 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 70 ของจำนวนทั้งหมด จากการศึกษาพบว่า การจัดตั้งและการร่วมมือซึ่งกันและกัน ส่วนใหญ่ชาวบ้านหรือผู้ผลิตจะเป็นผู้จัดตั้งหรือรวมกลุ่มกันขึ้นมาด้วยตนเอง ส่วนการให้การส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำวัตุดิบ และทรัพยากรหรือภูมิปัญญาของชุมชนมาใช้ให้เหมาะสม พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐมีจำนวน 2 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 20 ของจำนวนทั้งหมด และยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 8 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 80 ของจำนวนทั้งหมด จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่การนำวัตุดิบและทรัพยากรมาใช้มาจากภูมิปัญญาดั้งเดิมของท้องถิ่น และจากการศึกษาค้นคว้าวิจัยเพิ่มเติมจากผู้ผลิตและกลุ่มผู้ประกอบการเพื่อพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์สินค้าด้วยตนเอง แสดงให้เห็นว่าหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องยังขาดการศึกษา วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ และวัตุดิบที่ใช้ดังจะเห็นได้จากประเภทผลิตภัณฑ์ รูปแบบผลิตภัณฑ์ ในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมาสินค้าที่เข้าร่วม "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" ยังมีพัฒนาการด้านรูปแบบและประเภทสินค้าไม่ต่างไปจากเดิม

อีกทั้งแม้จะมีจำนวนผู้ผลิตสินค้ามากขึ้นแต่ก็เป็นสินค้าประเภทเดียวกันซึ่งขาดเอกลักษณ์เฉพาะตัวของสินค้าที่

2.3 การให้ความรู้เกี่ยวกับขบวนการผลิตและการบริหารจัดการธุรกิจทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานบุคคล การบัญชี การจัดหาทุน หรือการตลาด

กลุ่มที่ 1 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ในด้านกระบวนการผลิต โดยจัดให้มีการอบรมให้ความรู้ ส่วนในด้านของการบริหารจัดการธุรกิจยังไม่มีหน่วยงานใดเข้ามาให้การส่งเสริมสนับสนุน

กลุ่มที่ 2 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับขบวนการผลิต ส่วนในด้านของการบริหารธุรกิจ ได้มีกรมการพัฒนาชุมชนเข้ามาให้ความรู้ในด้านการตลาด

กลุ่มที่ 3 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 4 ในด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับขบวนการผลิต ผู้ประกอบการทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ส่วนในด้านของการบริหารธุรกิจ ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจาก กรมการพัฒนาชุมชน และพาณิชย์จังหวัด ในเรื่องของการระดมทุน และการเป็น Smart OTOP

กลุ่มที่ 5 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมการพัฒนาชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับขบวนการผลิต ส่วนในด้านของการบริหารธุรกิจ มีหน่วยงานที่เข้ามาให้การส่งเสริมสนับสนุน คือ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) กรมการพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และพาณิชย์จังหวัด

กลุ่มที่ 6 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมส่งเสริมการเกษตร กรมการพัฒนาชุมชน สาธารณสุขจังหวัด กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับขบวนการผลิต ส่วนในด้านของการบริหารธุรกิจ มีหน่วยงานภาครัฐที่เข้ามาให้การส่งเสริมสนับสนุน คือ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมการพัฒนาชุมชน พาณิชย์จังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

กลุ่มที่ 7 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม สาธารณสุขจังหวัด ในด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับขบวนการผลิต ส่วนในด้านของการบริหารธุรกิจ มีหน่วยงานภาครัฐที่เข้ามาให้การส่งเสริมสนับสนุน คือ กรมการพัฒนาชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

กลุ่มที่ 8 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม สาธารณสุขจังหวัด ในด้านของการให้ความรู้เกี่ยวกับขบวนการผลิต ส่วนในด้านของการบริหารธุรกิจ มีหน่วยงานภาครัฐที่เข้ามาให้การส่งเสริมสนับสนุน คือ กรมการพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมการเกษตร องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

กลุ่มที่ 9 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) การศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) วิทยาลัยอาชีวศึกษา ในด้านของการให้ความรู้เกี่ยวกับขบวนการผลิต ส่วนในด้านของการบริหารธุรกิจ ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมการพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

กลุ่มที่ 10 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ สาธารณสุขจังหวัด ในด้านของการให้ความรู้เกี่ยวกับขบวนการผลิต ส่วนในด้านของการบริหารธุรกิจ มีหน่วยงานภาครัฐที่เข้ามาให้การส่งเสริมสนับสนุน คือ กรมการพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ในการส่งเสริมสนับสนุนในการให้ความรู้เกี่ยวกับขบวนการผลิต และการบริหารธุรกิจ พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างได้รับการส่งเสริมสนับสนุนในการให้ความรู้เกี่ยวกับขบวนการผลิต จำนวน 7 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 70 ของจำนวนทั้งหมด และที่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุน จำนวน 3 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 30 ของจำนวนทั้งหมด เนื่องจากขั้นตอนการผลิตของกลุ่มดังกล่าวเป็นความชำนาญเฉพาะตนซึ่งอาศัยความรู้และภูมิปัญญาด้านศิลปะและงานฝีมือ อันเกิดจากการพัฒนาและฝึกฝนของตนเอง ซึ่งพบข้อสังเกตว่าทั้ง 3 กลุ่มเป็นผู้ประกอบการรายเดี่ยว ดังนั้นจากการศึกษาสรุปว่า กลุ่มผู้ผลิตส่วนใหญ่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ส่วนการให้การส่งเสริมสนับสนุนในด้านการบริหารธุรกิจ ซึ่งเป็นความรู้ที่สำคัญในการประกอบธุรกิจ ประชากรกลุ่มตัวอย่างได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจำนวน 8 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 80 ของจำนวนทั้งหมด ส่วนที่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนมีจำนวน 2 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 20 ของจำนวนทั้งหมด ซึ่งผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า กลุ่มผู้ผลิตดังกล่าวเองไม่ให้ความสำคัญ ทั้งไม่สนใจข่าวสารหรือกระทู้หรืออ่าน แสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลอื่น ดังนั้นจากการศึกษาสรุปว่า กลุ่มผู้ผลิตส่วนใหญ่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

2.4 การให้ความรู้และการสนับสนุนในการประกอบกิจการวิสาหกิจชุมชน เช่น การส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกิจการวิสาหกิจชุมชน และการออกแบบที่ทันสมัยตามความต้องการของตลาด การร่วมมือซึ่งกันและกัน หรือให้ความช่วยเหลือในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยี

กลุ่มที่ 1 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 2 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 3 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 4 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 5 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมส่งเสริม

อุตสาหกรรม ได้ให้ความรู้ในเรื่องของการจัดทำบรรจุภัณฑ์ กรมการพัฒนาชุมชนเข้ามาส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องของการตลาด การจัดงานแสดงสินค้า จัดสถานที่ให้จำหน่ายสินค้าโดยไม่มีค่าใช้จ่าย

กลุ่มที่ 6 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากภาครัฐ คือ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ให้การส่งเสริมสนับสนุนในการจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรในการผลิต โดยทางกลุ่มไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อ สาธารณสุขจังหวัด ให้การส่งเสริมสนับสนุนโดยเข้ามาควบคุมดูแลในเรื่องของขบวนการผลิต และการควบคุมคุณภาพในการผลิต เพื่อให้ผ่านมาตรฐานขององค์การอาหารและยา (อย.) กรมส่งเสริมการเกษตร ให้การส่งเสริมสนับสนุนเครื่องบดน้ำพริก โดยทางกลุ่มไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย กรมการพัฒนาชุมชนเข้ามาส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องของการตลาด การจัดแสดงสินค้า จัดสถานที่จำหน่ายสินค้าโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

กลุ่มที่ 7 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ให้การส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องของเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร (อยู่ในขั้นตอนของการดำเนินการ) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ให้การส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องของการออกแบบบรรจุภัณฑ์ กรมการพัฒนาชุมชนและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ให้การส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องของการตลาด การจัดแสดงสินค้า จัดหาสถานที่จำหน่ายสินค้าโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย สาธารณสุขจังหวัด ให้การส่งเสริมสนับสนุนโดยการให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิต มาตรฐานและคุณภาพของผลิตภัณฑ์สินค้า เพื่อให้ถูกสุขอนามัย

กลุ่มที่ 8 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากภาครัฐ คือ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ให้การส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องของมาตรฐานของผลิตภัณฑ์สินค้า และบรรจุภัณฑ์ กรมส่งเสริมการเกษตร ให้การส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องของเครื่องมือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต สาธารณสุข

จังหวัด และสถาบันอาหาร ให้การส่งเสริมสนับสนุนโดยเข้ามาควบคุมมาตรฐาน คุณภาพ ความสะอาด ความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ ส่วนของการให้การส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องของการตลาด ได้มีหน่วยงานภาครัฐหลายหน่วยงานที่เข้ามาให้การส่งเสริมสนับสนุน ได้แก่ กรมการพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมการเกษตร สหกรณ์จังหวัด กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม พาณิชย์จังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) โดยการจัดแสดงสินค้า จัดหาสถานที่จำหน่ายสินค้าโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

กลุ่มที่ 9 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) ให้การส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องของการจัดอบรมให้ความรู้ เพื่อเพิ่มทักษะ และเทคนิคต่างๆ ในการผลิต วิทยาลัยอาชีวศึกษา ให้การส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องของการจัดอบรมให้ความรู้ในการออกแบบ และพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์สินค้า กลุ่มสตรีสองแคว ให้การส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องของการจัดหาทุน จัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการผลิต

กลุ่มที่ 10 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ให้การส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องของการออกแบบบรรจุภัณฑ์ และการจัดทำบรรจุภัณฑ์ กรมการ พัฒนาชุมชน ให้การส่งเสริมสนับสนุนโดยการจัดแสดงสินค้า จัดหาสถานที่จำหน่ายสินค้าโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

ในการส่งเสริมสนับสนุนโดยการให้ความรู้ และการส่งเสริมสนับสนุนในการประกอบกิจการวิสาหกิจชุมชน พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ มีจำนวน 6 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 60 ของจำนวนทั้งหมด ส่วนประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ มีจำนวน 4 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนทั้งหมด 2 ใน 4 กลุ่ม เป็นผลิตภัณฑ์ที่ผู้ผลิตมีความเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นต้องจัดพัฒนาผลิตภัณฑ์เนื่องจากเป็นงานด้านศิลปะ รวมทั้งรูปแบบบรรจุภัณฑ์เนื่องจากสินค้าหรือผลิตภัณฑ์มีความสวยงามอยู่แล้ว และอีก 2 ใน 4 กลุ่ม ผู้ผลิตเองก็ยังไม่เข้าใจตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาตัวผลิตภัณฑ์ยังคงยึดติดกับกระบวนการหรือวิธีการเดิมอยู่ ดังนั้นการศึกษาสรุปว่า กลุ่มผู้ผลิตสินค้าส่วนใหญ่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

2.5 การสนับสนุนในการจัดตั้งการประกอบการ การตลาด รวมทั้งส่งเสริมความสัมพันธ และความร่วมมือกันระหว่างเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ภาคธุรกิจ หรืออุตสาหกรรมอื่นๆ

กลุ่มที่ 1 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมการพัฒนาชุมชน โดยการเข้ามาส่งเสริมสนับสนุนให้ความรู้ด้านต่างๆ ในการประกอบการ

กลุ่มที่ 2 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 3 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 4 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 5 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมส่งเสริมการเกษตร โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการจัดไปทัศนศึกษาดูงานภายนอกสถานที่ เพื่อนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการพัฒนาคุณภาพของสินค้า และพาณิชย์จังหวัด มีการส่งเสริมสนับสนุนโดยการจัดอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ และการเข้าร่วมกับธุรกิจภาคอื่นๆ รวมถึงจัดอบรมให้ความรู้ในการจัดหาแหล่งเงินทุนที่จำเป็น เพื่อนำไปใช้ในการประกอบการ

กลุ่มที่ 6 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 7 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 8 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมการพัฒนาชุมชน โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการเชิญเข้าร่วมประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูลข่าวสารระหว่างกลุ่มผู้ผลิตสินค้า "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" ด้วยกันเอง โดยจัดการประชุม 2 ครั้ง ต่อ 1 เดือน

กลุ่มที่ 9 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมการพัฒนาชุมชน โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการจัดไปทัศนศึกษานอกสถานที่ ภายในกลุ่มที่ผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าประเภทเดียวกันเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และเทคนิค รวมถึงวิธีการผลิตและการออกแบบผลิตภัณฑ์สินค้า

กลุ่มที่ 10 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

ในการส่งเสริมสนับสนุนในการจัดตั้งการประกอบการ รวมทั้งส่งเสริมความสัมพันธ และความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ภาคธุรกิจ หรืออุตสาหกรรมอื่นๆ พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐมีจำนวน 4 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนทั้งหมด อาจตั้งข้อสังเกตได้ว่าเนื่องจากเป็นผู้ประกอบการรายเดียว ภาครัฐจึงขาดการสนับสนุนส่งเสริมด้านความสัมพันธและความร่วมมือ ระหว่างเครือข่ายวิสาหกิจ

ชุมชนอื่นๆ ส่วนประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ มีจำนวน 6 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 60 ของจำนวนทั้งหมด จากการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้ผลิตสินค้าส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

2.6 การรับรองเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพ หรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้า หรือการรับรองเกี่ยวกับสภาพ คุณภาพ ชนิด หรือคุณลักษณะอื่นใดของบริการ

กลุ่มที่ 1 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 2 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 3 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 4 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 5 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการเข้ามาดูแลในเรื่องของวิธีการผลิต คุณภาพ รวมถึงการออกแบบบรรจุภัณฑ์

กลุ่มที่ 6 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ สาธารณสุขจังหวัด โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการเข้ามาควบคุมดูแลในเรื่องของคุณภาพ ในการผลิต ความสะอาด เพื่อให้ถูกสุขอนามัย และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ให้การส่งเสริมสนับสนุนในการออกแบบบรรจุภัณฑ์

กลุ่มที่ 7 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการเข้ามาดูแลเกี่ยวกับวิธีการผลิต และการออกแบบบรรจุภัณฑ์

กลุ่มที่ 8 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ สาธารณสุขจังหวัด โดยส่งเสริมสนับสนุนในการส่งผลิตภัณฑ์สินค้าเข้ารับการประเมิน และได้รับการรับรองคุณภาพของผลิตภัณฑ์จาก องค์การอาหารและยา (อย.)

กลุ่มที่ 9 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการให้การรับรองในการออกใบแสดงเครื่องหมายการค้าให้กับกลุ่มผู้ผลิต

กลุ่มที่ 10 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ สาธารณสุขจังหวัด โดยการให้การส่งเสริมสนับสนุนในการเข้ามาดูแลในเรื่องของวิธีการผลิต มาตรฐานของผลิตภัณฑ์สินค้า และได้ผ่านการรับรองคุณภาพของผลิตภัณฑ์สินค้าจากองค์การอาหารและยา (อย.)

ในการรับรองเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพหรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้า หรือการรับรองเกี่ยวกับสภาพ คุณภาพ ชนิด หรือคุณลักษณะอื่นใดของบริการ พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ มีจำนวน 6 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 60 ของจำนวนทั้งหมด ส่วนประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุน มีจำนวน 4 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนทั้งหมด จากการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้ผลิตสินค้าส่วนใหญ่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งพบข้อสังเกตว่าทั้ง 3 กลุ่มเป็นกลุ่มผู้ประกอบการรายเดียว และอีก 1 กลุ่ม รอเพียงการช่วยเหลือจากภาครัฐมากกว่าจะเริ่มจากการช่วยเหลือและพึ่งพาตนเอง

2.7 การให้คำปรึกษา หรือให้ความช่วยเหลือแก่กิจการวิสาหกิจชุมชนในการขอจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า หรือให้คำปรึกษา หรือให้ความช่วยเหลืออื่นใด

กลุ่มที่ 1 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการให้ความรู้ในเรื่องของการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

กลุ่มที่ 2 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 3 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 4 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 5 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 6 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ พาณิชย์จังหวัด โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการให้ความรู้เรื่องการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

กลุ่มที่ 7 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการให้ความรู้เรื่องการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

กลุ่มที่ 8 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการให้ความรู้เรื่องการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

กลุ่มที่ 9 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการให้ความรู้เรื่องการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

กลุ่มที่ 10 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

ในการให้คำปรึกษา หรือให้ความช่วยเหลือแก่กิจการวิสาหกิจชุมชนในการขอจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า หรือให้คำปรึกษา หรือให้ความช่วยเหลืออื่นใด พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ มีจำนวน 5 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนทั้งหมด ส่วนประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ มีจำนวน 5 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนทั้งหมด จากการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้ผลิตสินค้าร้อยละ 50 ของจำนวนทั้งหมด หรือจำนวนครึ่งหนึ่ง ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

2.8 การให้การส่งเสริมและสนับสนุน หรือประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนแก่กิจการวิสาหกิจชุมชนที่มีปัญหาเกี่ยวกับเงินทุนในการประกอบการ

กลุ่มที่ 1 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 2 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการจัดหาทุนให้กู้ยืม จำนวน 20,000 บาท เพื่อการลงทุนในการประกอบกิจการเบื้องต้น

กลุ่มที่ 3 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 4 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 5 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการจัดสร้างโรงเรือนที่ใช้ในการประกอบกิจการ รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ในการผลิต

กลุ่มที่ 6 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ องค์การบริหารส่วนตำบล โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการจัดหาทุนให้กู้ยืม และจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ รวมทั้งจัดหาวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต และสาธารณสุขจังหวัด ส่งเสริมสนับสนุนในการจัดงบประมาณเพื่อใช้ในการปรับปรุงโรงเรือนที่ใช้ในการประกอบกิจการ โดยจัดเป็นงบให้เปล่า จำนวน 100,000 บาท

กลุ่มที่ 7 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กลุ่มแม่บ้านอำเภอ โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการจัดสรรงบประมาณเป็นงบให้เปล่า จำนวน 10,000 บาท

กลุ่มที่ 8 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ สหกรณ์จังหวัด โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการจัดสรรงบประมาณ จำนวน 40,000 บาท และสาธารณสุขจังหวัด จัดสรรงบประมาณ จำนวน 60,000 บาท เพื่อใช้ในการปรับปรุงโรงเรียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ

กลุ่มที่ 9 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ สหกรณ์จังหวัด โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการจัดสรรงบประมาณ จำนวน 40,000 บาท เพื่อใช้ในการจัดสร้างโรงเรียนที่ใช้ในการประกอบกิจการ

กลุ่มที่ 10 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

ในการให้การส่งเสริมและสนับสนุน หรือประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนแก่กิจการวิสาหกิจชุมชนที่มีปัญหาเกี่ยวกับเงินทุนในการประกอบการ พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีจำนวน 6 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 60 ของจำนวนทั้งหมด ส่วนประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุน มีจำนวน 4 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนทั้งหมด จากการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้ผลิตสินค้าส่วนใหญ่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

2.9 การจัดให้มีการฝึกอบรม หรือการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์และเป็นไปตามความต้องการของกิจการวิสาหกิจชุมชน เช่น การฝึกอบรมด้านการจัดการ การบัญชี ภาษีอากร หรือการถ่ายทอดความรู้ หรือเทคโนโลยีด้านการผลิตหรือการตลาด

กลุ่มที่ 1 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 2 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 3 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มที่ 4 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมการพัฒนา

ชุมชน โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการจัดอบรมให้ความรู้ด้าน บัญชี การจัดการ

กลุ่มที่ 5 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมการพัฒนาชุมชน โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการอบรมให้ความรู้ในหลักสูตรการพัฒนาสินค้าตัวใหม่ โดยใช้งบประมาณของผู้ว่าฯ CEO และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ส่งเสริมสนับสนุนในการออกแบบและจัดทำบรรจุภัณฑ์

กลุ่มที่ 6 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการอบรมให้ความรู้ด้านการจัดการ การบัญชี และความรู้ในด้านอื่นๆ จากพาณิชย์จังหวัด กรมการพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม สาธารณสุขจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

กลุ่มที่ 7 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมการพัฒนาชุมชน โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการจัดอบรมให้ความรู้ด้านการจัดการ การบัญชี

กลุ่มที่ 8 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ กรมการพัฒนาชุมชน โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการจัดอบรมให้ความรู้ด้านการจัดการ การบัญชี รวมทั้งการจัดไปอบรมภายนอกสถานที่

กลุ่มที่ 9 ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คือ สหกรณ์จังหวัด โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการจัดอบรมให้ความรู้ด้านการบัญชี และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ส่งเสริมสนับสนุนในการให้ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี และการจัดสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการผลิตด้วยตนเอง (จัดทำที่ใช้ในการทอผ้า)

กลุ่มที่ 10 ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

ในการจัดให้มีการฝึกอบรม หรือการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์และเป็นไปตามความต้องการของกิจการวิสาหกิจชุมชน หรือการถ่ายทอดความรู้ หรือเทคโนโลยีด้านการผลิต หรือการตลาด พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ มีจำนวน 6 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 60 ของจำนวนทั้งหมด ส่วนประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุน มีจำนวน 4 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนทั้งหมด จากการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้ผลิตสินค้าส่วนใหญ่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งการจัดให้มีการฝึกอบรม หรือการถ่ายทอดความรู้ การพัฒนาความรู้ นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มศักยภาพ คุณภาพ และพัฒนาผู้ประกอบการสินค้า "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" ดังนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าภาครัฐควรเร่งเข้ามาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการพัฒนาความรู้ให้แก่กลุ่มผู้ผลิต "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" อย่างเร่งด่วน

2.10 ความคิดเห็นอื่นๆ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความคิดเห็นว่นโยบาย "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" เป็นตัวทำให้เกิดการกีดกันในการส่งออกผลิตภัณฑ์สินค้าของผู้ผลิต เนื่องจากในอดีตก่อนที่จะมีการกำหนดนโยบาย "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" ตัวผู้ประกอบการสามารถส่งออกผลิตภัณฑ์

สินค้า และนำผลิตภัณฑ์สินค้าไปจัดแสดงยังต่างประเทศได้ เช่น ประเทศมาเลเซีย แต่ภายหลังจากการมีนโยบาย "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" หน่วยงานภาครัฐมุ่งเน้นให้การส่งเสริมสนับสนุน แต่เฉพาะกลุ่มผู้ผลิตที่รวมตัวกันจดทะเบียนมากกว่ากลุ่มผู้ผลิตสินค้าที่เป็นผู้ประกอบการรายเดียว ดังนั้นจึงไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุน และผลักดันในการให้การรับรองมาตรฐานคุณภาพ ผลิตภัณฑ์สินค้า หรือการให้ดาว ทำให้การนำผลิตภัณฑ์สินค้าไปจัดแสดงภายใต้โครงการสินค้า "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" จึงไม่ได้รับการยอมรับ เพราะไม่ได้ผ่านการรับรองมาตรฐานคุณภาพ ผลิตภัณฑ์สินค้าหรือการให้ดาว จึงต้องทำการตลาดและจัดหาสถานที่ในการจัดแสดงและจำหน่ายสินค้าด้วยตนเอง โดยไม่ได้ใช้ชื่อโครงการสินค้า "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์"

กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความคิดเห็นว่า นโยบาย "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" เป็นนโยบายที่ดี แต่หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรให้การส่งเสริมสนับสนุนอย่างจริงจังและจริงใจมากกว่าที่เป็นอยู่ เช่น หากเป็นกลุ่มผู้ผลิตสินค้าที่เป็นผู้ประกอบการรายเดียวที่ไม่สามารถรวมกลุ่มหรือไม่มีความประสงค์ที่จะรวมกลุ่ม หน่วยงานภาครัฐก็จะไม่เหลียวแลและเข้ามาให้การส่งเสริมสนับสนุนเท่าที่ควร โดยเฉพาะในด้านของงบประมาณต่างๆ

กลุ่มที่ 3 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความคิดเห็นว่า หน่วยงานภาครัฐยังไม่ได้ให้การส่งเสริมสนับสนุนแก่กลุ่มผู้ผลิตสินค้าที่เป็นผู้ประกอบการรายเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการที่เป็นคนพิการเท่าที่ควร

กลุ่มที่ 4 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับนโยบาย "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" แต่ภาครัฐควรกำหนดให้ชัดเจนว่าต้องการพัฒนาศักยภาพของชุมชนไปในทิศทางใด มุ่งเน้นไปที่กลุ่มใดเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนแก่กลุ่มผู้ผลิตสินค้า และเจ้าหน้าที่ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติควรมีความซื่อสัตย์ สุจริต ไม่เห็นแก่ประโยชน์ของพวกพ้องและตนเอง โดยเห็นแก่ประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นหลัก และมีความเข้าใจในตัวนโยบายอย่างแท้จริง

กลุ่มที่ 5 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความคิดเห็นว่า กลุ่มผู้ผลิตสินค้าควรเริ่มจากการพึ่งตนเองก่อน สร้างความเข้มแข็งในชุมชนให้เกิดขึ้น และควรจะเป็นฝ่ายเดินเข้าหาหน่วยงานภาครัฐ มิใช่รอเพียงแต่ความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐที่หยิบยื่นให้

กลุ่มที่ 6 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความคิดเห็นว่า นโยบาย "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" เป็นนโยบายที่ดี แต่กลุ่มผู้ผลิตสินค้าควรริเริ่มที่จะช่วยเหลือตนเองให้มีความเข้มแข็งก่อน และควรมีความชัดเจนและแน่นอนในวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของของกลุ่ม และสมาชิกในกลุ่มควรให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการที่จะทำให้ภาครัฐมั่นใจในการที่จะให้การส่งเสริมสนับสนุน

กลุ่มที่ 7 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความคิดเห็นว่า หน่วยงานภาครัฐยังไม่ได้ให้การส่งเสริมสนับสนุนอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะในด้านของงบประมาณ

กลุ่มที่ 8 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความคิดเห็นว่า หน่วยงานภาครัฐให้การส่งเสริมสนับสนุนอย่างเพียงพอและเหมาะสมแล้ว และเห็นว่ากลุ่มผู้ผลิตสินค้าจะเติบโตและเข้มแข็งได้จะต้องรู้จักพึ่งตนเองก่อน

กลุ่มที่ 9 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความคิดเห็นว่า หน่วยงานภาครัฐยังไม่ได้ให้การส่งเสริมสนับสนุนอย่างเต็มที่ และสมาชิกในกลุ่มก็ยังไม่ให้ความสำคัญในการให้ความร่วมมือในการประกอบกิจการ เนื่องจากเป็นเพียงอาชีพเสริมมิใช่อาชีพหลัก

กลุ่มที่ 10 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความคิดเห็นว่า หน่วยงานภาครัฐควรให้การส่งเสริมสนับสนุน และผลักดันให้ผลิตภัณฑ์สินค้าสามารถเข้าไปจำหน่ายภายในโรงพยาบาลและสาธารณสุขต่างๆได้ เนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์สินค้าที่สามารถลดต้นทุนในการผลิตยารักษาโรคของรัฐบาลได้

จากความคิดเห็นต่างๆของกลุ่มผู้ผลิตสินค้า พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐเป็นอย่างไรดี มีจำนวน 5 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนทั้งหมด ส่วนประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นว่ายังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนเท่าที่ควร มีจำนวน 5 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนทั้งหมด จากการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความพอใจกับการได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ และยังมีความเห็นว่าหน่วยงานภาครัฐควรให้การส่งเสริมสนับสนุนมากกว่าที่เป็นอยู่มีจำนวนที่เท่ากัน

ส่วนที่ 3 ความต้องการเพิ่มเติมนอกเหนือจากการได้รับการส่งเสริมสนับสนุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 ของกลุ่มผู้ผลิตสินค้า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความต้องการเพิ่มเติม ได้แก่ ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐให้การส่งเสริมสนับสนุนในด้านงบประมาณเพิ่มเติม เช่น การให้กู้ยืมเงินทุนแบบปลอดดอกเบี้ยหรือดอกเบี้ยต่ำ และดำเนินการจัดสร้างศูนย์แสดงสินค้า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ภายในอำเภอเมือง หรือสถานที่ที่เหมาะสมภายในจังหวัดพิษณุโลก

กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความต้องการเพิ่มเติม ได้แก่ ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐ จัดหาพื้นที่ไว้เพื่อจัดแสดงและจำหน่ายสินค้า รวมถึงให้การส่งเสริมสนับสนุนด้านงบประมาณเพิ่มมากขึ้น

กลุ่มที่ 3 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความต้องการเพิ่มเติม ได้แก่ ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐ เข้ามาให้การส่งเสริมสนับสนุนมากกว่าที่เป็นอยู่ โดยเฉพาะในด้านงบประมาณ และด้านการตลาด

กลุ่มที่ 4 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความต้องการเพิ่มเติม ได้แก่ ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐ มีการคัดสรรบุคลากรที่เหมาะสมเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในการให้การส่งเสริมสนับสนุนตาม พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 เนื่องจากพบปัญหาในการทุจริต ดิดสินบน เจ้าหน้าที่เพื่อขอการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานราชการ

กลุ่มที่ 5 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความต้องการเพิ่มเติม ได้แก่ ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐ ให้การส่งเสริมสนับสนุนเช่นนี้ต่อไปเรื่อยๆ และดำเนินการจัดสร้างสถานที่ในการจัดแสดงและจำหน่ายสินค้า "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" โดยเฉพาะเพื่อสะดวกในการดูแล และสะดวกในการซื้อขายของทั้งผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้บริโภค

กลุ่มที่ 6 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความต้องการเพิ่มเติม ได้แก่ ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐ จัดหาแหล่งตลาดให้แน่นอน หรือจัดสถานที่ในการจัดแสดงและจำหน่ายสินค้าให้เป็นกิจจะลักษณะ

กลุ่มที่ 7 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความต้องการเพิ่มเติม ได้แก่ ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐ ให้การส่งเสริมสนับสนุนในด้านงบประมาณ และการจัดการอบรมให้ความรู้ในด้านอื่นๆ มากยิ่งขึ้น

กลุ่มที่ 8 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความต้องการเพิ่มเติม ได้แก่ ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐ เข้ามาให้การส่งเสริมสนับสนุนในการจัดหาสถานที่ที่ใช้ในการจัดแสดงและจำหน่ายสินค้า "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" พร้อมทั้งการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์สินค้าเพิ่มมากยิ่งขึ้น

กลุ่มที่ 9 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความต้องการเพิ่มเติม ได้แก่ ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐ ให้การส่งเสริมสนับสนุนในการจัดหาสถานที่ที่ใช้ในการประกอบการ รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ และการจัดการอบรมให้ความรู้ในด้านต่างๆ

กลุ่มที่ 10 กลุ่มผู้ผลิตสินค้ามีความต้องการเพิ่มเติม ได้แก่ ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐ ให้การส่งเสริมสนับสนุนในด้านงบประมาณ โดยการจัดหาทุน เช่น เงินทุนกู้ยืมแบบปลอดดอกเบี้ย หรือดอกเบี้ยต่ำ

จากการศึกษาความต้องการเพิ่มเติมนอกเหนือจากการได้รับการส่งเสริมสนับสนุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 ของกลุ่มผู้ผลิตสินค้า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า กลุ่มผู้ผลิตสินค้า จำนวน 6 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 60 ของจำนวนทั้งหมด ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐให้การส่งเสริมสนับสนุนในด้านงบประมาณในการลงทุน เช่น เงินทุนกู้ยืมแบบปลอดดอกเบี้ย หรือดอกเบี้ยต่ำ กลุ่มผู้ผลิตสินค้า จำนวน 7 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 70 ของจำนวนทั้งหมด ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐจัดหา หรือจัดสร้างสถานที่ที่ใช้ในการจัดแสดง และจำหน่ายสินค้า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” เพื่อความสะดวกในการซื้อขายของผู้ผลิต ผู้จำหน่ายและผู้บริโภค กลุ่มผู้ผลิตสินค้า จำนวน 4 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนทั้งหมด ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาให้การส่งเสริมสนับสนุนในด้านการอบรมให้ความรู้ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสินค้า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” เพิ่มมากขึ้น และมีเนื้อหาของความรู้ที่ทันกับยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อที่กลุ่มผู้ผลิตสินค้าจะได้นำเอาความรู้ที่เป็นประโยชน์นำมาปรับใช้กับการประกอบกิจการ และการบริหารงานของกลุ่มผู้ผลิตสินค้าเองกลุ่มผู้ผลิตสินค้าจำนวน 1 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 10 ของจำนวนทั้งหมด ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐจัดหาสถานที่ที่ใช้ในการประกอบการในการผลิต รวมถึงจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต พร้อมทั้งจัดการอบรมให้ความรู้ในด้านต่างๆ กลุ่มผู้ผลิตสินค้า จำนวน 1 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 10 ของจำนวนทั้งหมด ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐมีการคัดสรรบุคลากรที่เหมาะสม เพื่อที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในการให้การส่งเสริมสนับสนุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548

ขั้นตอนที่ 2 การบันทึกการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม

ในการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้อาศัยวิธีการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม เพื่อทำการจดบันทึกข้อมูลจากสภาพแวดล้อมต่างๆ ภายในพื้นที่ที่ทำการศึกษาจากประชากรกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มผู้ผลิตสินค้า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ในเขต อ.เมือง จ.พิษณุโลก จำนวน 10 กลุ่ม โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มจักรสานผักตบชวา ลักษณะ ผู้ประกอบการรายเดี่ยว จากการบันทึกการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม พบว่า เป็นเจ้าของและผู้ผลิตโดยคนคนเดียว มีการประกอบกิจการมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2532 โดยเริ่มแรกอาศัยการเรียนรู้จากผู้มีความรู้ และความเชี่ยวชาญ และจากการเข้ารับการอบรมให้ความรู้ของหน่วยงานภาครัฐ หลังจากนั้นได้อาศัยการศึกษา และ

คิดค้นเพื่อพัฒนาผลิตโดยเริ่มแรกอาศัยการเรียนรู้จากผู้มีความรู้ และความเชี่ยวชาญ และจากการเข้ารับการอบรมให้ความรู้ของหน่วยงานภาครัฐ หลังจากนั้นได้อาศัยการศึกษา และคิดค้นเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าด้วยตนเอง โดยในระยะแรกจัดแสดงสินค้าและจำหน่ายสินค้าภายในกรุงเทพฯ จากนั้นจึงเปลี่ยนสถานที่จัดแสดงและจำหน่ายมาที่จังหวัดพิจิตร และได้เข้ารับการอบรมให้ความรู้เพื่อเพิ่มทักษะในการผลิตของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่ดำเนินการจัดขึ้น หลังจากนั้นจึงย้ายที่จัดแสดงและจำหน่ายสินค้ามาที่จังหวัดพิษณุโลก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ภายหลังจากกรมการพัฒนาชุมชนจึงเข้ามาติดต่อเพื่อให้เข้าร่วมในการจัดแสดงสินค้า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” และได้แนะนำให้เข้าจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการสินค้า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ในปี พ.ศ. 2549 หลังจากการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการก็ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ติดต่อเข้าไปรับการอบรมให้ความรู้ โดยการเชิญวิทยากรจากกรุงเทพฯ มาให้ความรู้และคำแนะนำในด้านกระบวนการผลิต และขั้นตอนในการผลิต พาณิชยจังหวัด ได้ติดต่อเพื่อนำผลิตภัณฑ์สินค้าไปจัดแสดงและจำหน่ายที่ต่างจังหวัด และเข้าร่วมกิจกรรมธงฟ้าราคาประหยัดของกรมส่งเสริมการค้าส่งออก และได้รับเชิญเป็นวิทยากรพิเศษในการบรรยายให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการรายอื่นๆ

ข้อสังเกตที่พบ

1. สถานที่ ผู้ประกอบการใช้ที่อยู่อาศัยในการประกอบการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า และใช้สถานที่ต่างๆ ตามความสะดวก เช่น ภายในบริเวณวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ และตลาดนัดต่างๆ เพื่อใช้ในการจัดแสดงและจำหน่ายสินค้า
2. สมาชิก เนื่องจากเป็นผู้ประกอบการรายเดียวจึงไม่มีสมาชิกภายในกลุ่ม อีกทั้งกลุ่มผู้ผลิตสินค้าประเภทเดียวกันไม่ให้การยอมรับในการเข้าร่วมกลุ่ม และกิจกรรมต่างๆ เพราะเกรงว่าจะเข้ามามีอิทธิพลภายในกลุ่ม กลัวเสียผลประโยชน์ เนื่องจากตัวผู้ผลิตเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ในการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าที่มาจากผักตบชวา อีกทั้งยังได้รับเชิญในการทำหน้าที่วิทยากรพิเศษในการบรรยายให้ความรู้แก่กลุ่มผู้ผลิตสินค้ารายอื่นๆ อีกด้วย
3. ความรู้ ผู้ผลิตสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมให้ความรู้มาประยุกต์ใช้ในการคิดค้น พัฒนาในการออกแบบผลิตภัณฑ์สินค้า เพื่อให้มีความสวยงาม มีความหลากหลาย มีความคงทนได้เป็นอย่างดี โดยสามารถพิจารณาได้จากตัวผลิตภัณฑ์สินค้าที่วางจำหน่าย
4. เครือข่าย เนื่องจากเป็นผู้ประกอบการรายเดียว อีกทั้งยังไม่ได้รับการยอมรับในการเข้าร่วมกลุ่มตามข้อที่ 2 จึงเป็นการยากที่จะสามารถสร้างเครือข่ายภายในกลุ่มผู้ผลิตสินค้าประเภทเดียวกัน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มภาพไทยประดับเพชร ลักษณะ ผู้ประกอบการรายเดียว จากการบันทึก การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม พบว่า เป็นเจ้าของและผู้ผลิตโดยคนคนเดียว เริ่มการประกอบ กิจการตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2540 โดยการเข้ารับการอบรมจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ภายหลังได้ อาศัยการศึกษา ค้นคว้า คิดค้นเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าด้วยตนเอง ในระยะแรกได้มีการจัด แสดงและจำหน่ายสินค้าจากการฝากจำหน่ายสินค้าตามร้านค้าต่างๆ รวมถึงบุคคลที่รู้จัก พร้อมทั้ง จัดแสดงและจำหน่ายด้วยตนเอง หลังจากนั้นกรมการพัฒนาชุมชนได้พบเห็นสินค้าที่วาง จำหน่าย จึงได้ให้การแนะนำในการเข้ารับการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการสินค้า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” และได้รับการส่งเสริมสนับสนุนในการนำผลิตภัณฑ์สินค้าเข้าร่วมจัดแสดงและ จำหน่ายสินค้าภายในงานและกิจกรรมต่างๆ ที่หน่วยงานภาครัฐและเอกชนจัดขึ้น และได้รับการ ส่งเสริมสนับสนุนในการนำผลิตภัณฑ์สินค้าส่งไปยังกรุงเทพฯ หรือส่วนกลางเพื่อทำการขอการ รับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์สินค้า หรือการให้ดาว จากนั้นกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงได้จัดสรร เงินทุนกู้ยืมแบบปลอดดอกเบี้ย จำนวน 20,000 บาท โดยการผ่อนชำระเดือนละ 900 บาท เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์สินค้า พาณิชย์จังหวัดได้เข้ามาแนะนำในการนำ ผลิตภัณฑ์สินค้าออกเผยแพร่ และจำหน่าย นอกจากนี้ยังได้รับการส่งเสริมสนับสนุนเป็นการ ส่วนตัวจากนายกฯ องค์การบริหารส่วนจังหวัดในการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์สินค้า และแนะนำ ในการนำผลิตภัณฑ์สินค้าออกจำหน่าย

ข้อสังเกตที่พบ

1. สถานที่ ใช้ที่อยู่อาศัยในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า และใช้สถานที่ ต่างๆ ตามความสะดวก เช่น การเช่าร้านค้า จัดส่งไปยังร้านค้าต่างๆ และฝากบุคคลที่รู้จัก เพื่อใช้ในการจัดแสดงและจำหน่ายสินค้า
2. สมาชิก เนื่องจากเป็นผู้ประกอบการรายเดียวจึงไม่มีสมาชิกภายในกลุ่ม แต่มีบุคคล ที่มีความประสงค์ที่จะเข้ามาศึกษาเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า โดยผู้ประกอบการมีความ ยินดีที่จะถ่ายทอดความรู้ในการผลิต มีการเปิดอบรมให้ความรู้และจัดเก็บค่าอบรมตามความ เหมาะสม
3. ความรู้ สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเข้ารับการอบรมให้ความรู้มาใช้ในการ ผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า แต่ยังขาดการคิดค้นเพื่อพัฒนาออกแบบผลิตภัณฑ์สินค้าเพื่อสร้างความ หลากหลายของตัวผลิตภัณฑ์สินค้า

4. เครือข่าย มีการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ผลิตสินค้าประเภทเดียวกัน โดยสามารถรวมกลุ่มผู้ผลิตสินค้าประเภทเดียวกัน เพื่อจัดแสดงสินค้าและจำหน่ายสินค้า ซึ่งสามารถสร้างความหลากหลายในตัวผลิตภัณฑ์สินค้า และสามารถเป็นทางเลือกให้แก่ผู้บริโภค

กลุ่มที่ 3 กลุ่มตุ๊กตาการละเล่นเด็กไทยจากเศษผ้าไหม ลักษณะ ผู้ประกอบการรายเดียว จากการบันทึกการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม พบว่า เป็นเจ้าของและผู้ผลิตโดยคนคนเดียว มีการประกอบกิจการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 โดยอาศัยการเรียนรู้จากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และจากการเข้ารับการอบรมให้ความรู้จากหน่วยงานภาครัฐ พร้อมทั้งการได้รับการดูแลจากสำนักงานส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยการคัดเลือกจากบุคคลที่มีฝีมือ มีความรู้ ความสามารถ โดยการส่งเสริมสนับสนุนในการนำผลิตภัณฑ์สินค้าออกแสดงและจัดจำหน่ายที่อิมแพค เมืองทองธานี กรุงเทพฯ ภายหลังได้เข้าขอรับการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการสินค้า "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" ในปี พ.ศ. 2549

ข้อสังเกตที่พบ

1. สถานที่ ผู้ประกอบการใช้ที่อยู่อาศัยในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า และใช้สถานที่ต่างๆ ตามความสะดวก เช่น การฝากจำหน่ายตามร้านค้า ฝากบุคคลที่รู้จักในการจำหน่ายสินค้า อีกทั้งยังมีลูกค้าที่เดินทางมารับผลิตภัณฑ์สินค้าด้วยตนเอง
2. สมาชิก เนื่องจากเป็นผู้ประกอบการรายเดียวจึงไม่มีสมาชิกในกลุ่ม และผู้ประกอบการยังเป็นผู้พิการ จึงไม่สามารถออกไปดำเนินการรวบรวมสมาชิก หรือผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์สินค้าตามสถานที่ต่างๆ ได้
3. ความรู้ ผู้ประกอบการสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมมาใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า แต่ยังขาดการคิดค้นเพื่อพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์สินค้า เพื่อสร้างความหลากหลายในตัวผลิตภัณฑ์ และสร้างแรงจูงใจในการซื้อให้กับผู้บริโภค
4. เครือข่าย ความสัมพันธ์ในด้านเครือข่ายยังไม่มี เนื่องจากกลุ่มผู้ผลิตสินค้าที่ผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าประเภทเดียวกันอยู่ในเขตพื้นที่อื่น อีกทั้งตัวผู้ประกอบการยังเป็นผู้พิการจึงเป็นอุปสรรคทำให้ไม่สามารถประสานและสร้างเครือข่ายได้อย่างเต็มที่

กลุ่มที่ 4 ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกล้วยธุรกิจ ลักษณะ ผู้ประกอบการรายเดียว จากการบันทึกการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม พบว่า เป็นเจ้าของและผู้ผลิตโดยคนคนเดียว มีการเริ่มประกอบกิจการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 โดยการอาศัยการสืบทอดภูมิปัญญาจากบรรพบุรุษ และ

การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ จากนั้นจึงได้จัดตั้งกลุ่มขึ้น โดยมีสมาชิกเข้าร่วมลงชื่อ 18 คน แต่เจ้าของและผู้ผลิตยังเป็นคนคนเดียว เนื่องจากสมาชิกคนอื่นๆ เป็นเพียงการเข้าร่วมลงชื่อลงทุน

ข้อสังเกตที่พบ

1. สถานที่ มีการจัดสร้างสถานที่เป็นการเฉพาะเพื่อใช้ในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าแยกต่างหากจากที่อยู่อาศัย และใช้สถานที่ต่างๆ ตามความสะดวก เช่น ร้านค้า การแสดงงานสินค้าตามสถานที่ต่างๆ ฝากบุคคลที่รู้จัก เพื่อใช้ในการจัดแสดงและจำหน่ายสินค้า
2. สมาชิก เป็นเจ้าของและผู้ผลิตโดยคนคนเดียว แต่มีผู้ร่วมลงชื่อเพื่อขอเป็นสมาชิกในการลงทุน และผู้ประกอบการได้มีการจัดจ้างผู้เชี่ยวชาญในการออกแบบตัวผลิตภัณฑ์สินค้า และจ้างแรงงานที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า
3. ความรู้ ผู้ประกอบการอาศัยการสืบทอดภูมิปัญญาและจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์สินค้าให้มีความหลากหลาย สวยงามและคงทน สร้างความมั่นใจและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค
4. เครือข่าย ยังไม่มีการสร้างความสัมพันธ์ในระดับเครือข่ายกับกลุ่มผู้ผลิตสินค้ารายอื่นๆ

กลุ่มที่ 5 กลุ่มเรือนไทยจิว ลักษณะ ผู้ผลิตชุมชน จากการบันทึกการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม พบว่า มีการรวมกลุ่มในการจัดตั้งโดยประชาชนภายในหมู่บ้าน โดยได้เข้ารับการอบรมให้ความรู้จากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญจากนั้นจึงมีการนำมาถ่ายทอดกันภายในกลุ่ม นอกจากนี้ยังได้มีการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์สินค้ากันเองโดยสมาชิกภายในกลุ่ม และจากการได้รับการอบรมให้ความรู้เพิ่มเติมจากหน่วยงานภาครัฐ ภายหลังจึงได้เข้าขอรับการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการสินค้า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ในปี พ.ศ. 2548

ข้อสังเกตที่พบ

1. สถานที่ มีการจัดสร้างสถานที่เฉพาะที่ใช้ในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าแยกต่างหากจากที่อยู่อาศัย โดยได้งบประมาณจากการรวบรวมเงินของกลุ่มสมาชิก ภายหลังจึงได้รับการส่งเสริมสนับสนุนในการจัดสร้างโรงเรือนจากหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548

2. สมาชิก มีการรวมกลุ่มสมาชิกจากประชาชนที่มีความสนใจในหมู่บ้าน ปัจจุบันมีสมาชิกรวมทั้งสิ้น 20 คน แต่มีส่วนร่วมในการลงมือผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าจริงๆ จำนวน 5-6 คน นอกเหนือ จากนี้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นครั้งคราวตามแต่ความสะดวก

3. ความรู้ ภายในกลุ่มสมาชิกมีการนำความรู้ที่ได้จากการอบรมให้ความรู้จากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญที่หน่วยงานภาครัฐเป็นผู้จัดขึ้นมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์สินค้า เพื่อให้เป็นที่ยอมรับจากร้านค้าต่างๆ รวมถึงผู้บริโภคได้เป็นอย่างดี

4. เครือข่าย มีการสร้างความสัมพันธ์ในระดับเครือข่ายกับกลุ่มผู้ผลิตสินค้ารายอื่นๆ ที่เป็นกลุ่มผู้ผลิตสินค้าประเภทเดียวกัน และประเภทอื่นๆ โดยการประสานจากหน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ผลิตสินค้าเป็นผู้ดำเนินการเอง

กลุ่มที่ 6 กลุ่มแม่บ้านเกษตร หมู่ 5 ลักษณะ ผู้ผลิตชุมชน จากการบินที่การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม พบว่า มีการรวมกลุ่มสมาชิกโดยประชาชนในหมู่บ้าน มีสมาชิก 20 คน โดยลงมือร่วมกันผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าจริงๆ 5-6 คน โดยอาศัยภูมิปัญญาดั้งเดิมที่ได้รับการสืบทอดจากบรรพบุรุษมาใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ รวมทั้งได้รับการอบรมให้ความรู้จากหน่วยงานภาครัฐที่จัดขึ้น และได้เข้ารับการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการสินค้า "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" ในปี พ.ศ. 2549 จากนั้นจึงได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐตามลำดับ

ข้อสังเกตที่พบ

1. สถานที่ มีการสร้างสถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าไว้เป็นพื้นที่เฉพาะแยกต่างหากจากที่อยู่อาศัยด้วยงบประมาณของกลุ่มสมาชิก รวมถึงได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในการจัดสร้างโรงเรือนที่ใช้ในการประกอบกิจการ

2. สมาชิกมีการรวมกลุ่มสมาชิกจากประชาชนภายในหมู่บ้าน โดยการเข้าร่วมลงชื่อ และร่วมลงมือในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า

3. ความรู้ กลุ่มผู้ผลิตมีการนำเอาความรู้ที่ได้จากการได้รับการสืบทอดภูมิปัญญา และจากการได้รับการอบรมให้ความรู้ที่ทางหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้จัดขึ้นมาใช้ในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า และใช้พัฒนาคุณภาพสินค้าเพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค

4. เครือข่าย มีการสร้างความสัมพันธ์ในระดับเครือข่ายกับกลุ่มผู้ผลิตสินค้ารายอื่นๆ ที่เป็นกลุ่มผู้ผลิตสินค้าประเภทเดียวกัน และกลุ่มผู้ผลิตสินค้าประเภทอื่นๆ โดยการประสานจากหน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้เป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง

กลุ่มที่ 7 กลุ่มปลาส้ม- หมูส้มแม่น้ำจันทร์ ลักษณะ ผู้ผลิตชุมชน จากการบันทึกการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม พบว่า มีการรวมกลุ่มในการจัดตั้งกลุ่มโดยประชาชนในหมู่บ้าน โดยมีสมาชิกทั้งสิ้น 15 คน แต่ร่วมลงมือทำจริงเพียง 7 คน ที่เหลือเป็นเพียงการขอลงชื่อเพื่อเป็นสมาชิกเท่านั้นในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า กลุ่มสมาชิกอาศัยการสืบทอดภูมิปัญญาจากคนรุ่นก่อน และได้มีการศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้าโดยสมาชิกภายในกลุ่ม ภายหลังจึงได้เข้าขอรับการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการสินค้า "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" จากนั้นจึงได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐตามลำดับ

ข้อสังเกตที่พบ

1. สถานที่ มีการจัดสร้างสถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าไว้เป็นการเฉพาะแยกต่างหากจากที่อยู่อาศัยด้วยงบประมาณของกลุ่มสมาชิก รวมถึงการได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในการจัดสร้างโรงเรือนที่ใช้ในการประกอบการ และใช้สถานที่ต่างๆ ตามความสะดวก เช่น การเช่าพื้นที่ตามงานแสดงต่างๆ ร้านค้า สถานที่ที่ทางหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้จัดหาให้ ฝากบุคคลที่เป็นที่รู้จัก ในการจัดแสดงและจำหน่ายสินค้า
2. สมาชิก มีการรวมกลุ่มสมาชิกจากประชาชนภายในหมู่บ้าน โดยการเข้าร่วมลงชื่อและร่วมลงมือในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า
3. ความรู้ กลุ่มผู้ผลิตมีการนำเอาความรู้ที่ได้จากการสืบทอดภูมิปัญญา และจากการเข้ารับการอบรมให้ความรู้ที่ทางหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้จัดขึ้นมาใช้ในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า และนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์สินค้า เพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค
4. เครือข่าย มีการสร้างความสัมพันธ์ระดับเครือข่ายกับกลุ่มผู้ผลิตสินค้ารายอื่นๆ ที่เป็นกลุ่มผู้ผลิตสินค้าประเภทเดียวกัน และกลุ่มผู้ผลิตสินค้าประเภทอื่นๆ โดยการประสานจากหน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ผลิตสินค้าเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง

กลุ่มที่ 8 กลุ่มแม่บ้านเกษตรวัดจันทร์ ลักษณะ ผู้ผลิตชุมชน จากการบันทึกการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม พบว่า มีการรวมกลุ่มเพื่อการจัดตั้งโดยประชาชนภายในหมู่บ้าน โดยมีสมาชิกทั้งสิ้น 37 คน ร่วมลงมือทำจริง 10 คน ที่เหลือเป็นเพียงการลงชื่อเพื่อขอเข้าร่วมเป็นสมาชิกเท่านั้น ในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า กลุ่มสมาชิกอาศัยการสืบทอดภูมิปัญญาจากคนรุ่นก่อน ละได้มีการศึกษา ค้นคว้าเพื่อพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์สินค้าโดย

สมาชิกภายในกลุ่ม ภายหลังจากได้เข้าขอรับการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการสินค้า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” จากนั้นจึงได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐตามลำดับ

ข้อสังเกตที่พบ

1. สถานที่ กลุ่มผู้ผลิตมีการจัดสร้างสถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์ สินค้าไว้เป็นการเฉพาะแยกต่างหากจากที่อยู่อาศัยด้วยงบประมาณของกลุ่มสมาชิก รวมถึงการ ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในการจัดสร้างโรงเรือนเพื่อใช้ในการประกอบ กิจการ และใช้สถานที่ต่างๆ ตามความสะดวก เช่น การเช่าพื้นที่ห้างสรรพสินค้า ร้านค้า สถานที่ ที่ทางหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้จัดหาให้ ฝากบุคคลที่เป็นที่รู้จัก ในการจัดแสดงและจำหน่ายสินค้า
2. สมาชิก มีการรวมกลุ่มสมาชิกจากประชาชนภายในหมู่บ้าน โดยการเข้าร่วมลงชื่อ และร่วมลงมือในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์”
3. ความรู้ กลุ่มผู้ผลิตมีการนำเอาความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมปัญญา และจากการ ได้รับการอบรมให้ความรู้ที่ทางหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้จัดขึ้นมาใช้ในการประกอบกิจการผลิต ผลิตภัณฑ์สินค้า และนำมาพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์สินค้า เพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค
4. เครือข่าย มีการสร้างความสัมพันธ์ในระดับเครือข่ายกับกลุ่มผู้ผลิตสินค้ารายอื่นๆ ที่เป็นกลุ่มผู้ผลิตสินค้าประเภทเดียวกัน และกลุ่มผู้ผลิตสินค้ารายอื่นๆ โดยการประสานจาก หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ผลิตสินค้าเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง

กลุ่มที่ 9 กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผ้าทอไทยร่วมใจ บ้านกว้างท่าวีว ลักษณะ ผู้ผลิตชุมชน จากการบันทึกการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม พบว่า มีการรวมกลุ่มเพื่อการจัดตั้งโดยประชาชน ภายในหมู่บ้าน มีสมาชิกภายในกลุ่ม 30 คน แต่ในการร่วมลงมือทำงาน ขึ้นอยู่กับว่าใครจะมี เวลาว่างเข้าร่วมลงมือทำการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า เนื่องจากเป็นเพียงแค่ออาชีพเสริมมิใช่อาชีพ หลัก เริ่มประกอบกิจการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 โดยอาศัยภูมิปัญญาดั้งเดิมที่ได้รับการสืบทอด และจากการได้รับการอบรมให้ความรู้ที่ทางหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้จัดขึ้น ได้เข้ารับการจดทะเบียน เป็นผู้ประกอบการสินค้า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ในปี พ.ศ. 2549 จากนั้นจึงได้รับการ ส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

ข้อสังเกตที่พบ

1. สถานที่ มีการจัดสร้างสถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการภายในที่อยู่อาศัยของสมาชิกภายในกลุ่มด้วยงบประมาณของกลุ่มสมาชิก และการได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในการจัดสร้างโรงเรือนเพื่อใช้ในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า และใช้สถานที่ต่างๆ ตามความสะดวก เช่น สถานที่ที่ทางหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้จัดให้ ฝากร้านค้าและบุคคลที่เป็นที่รู้จัก เพื่อจัดแสดงและจำหน่ายสินค้า
2. สมาชิก มีการรวมกลุ่มสมาชิกจากประชาชนภายในหมู่บ้าน โดยการเข้าร่วมลงชื่อและร่วมลงมือในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า
3. ความรู้ กลุ่มผู้ผลิตมีการนำเอาความรู้ที่ได้จากการสืบทอดภูมิปัญญา และจากการเข้ารับการอบรมให้ความรู้ที่ทางหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้จัดขึ้นนำมาใช้ในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า และนำมาพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์สินค้า เพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค
4. เครือข่าย มีการสร้างความสัมพันธ์ในระดับเครือข่ายกับกลุ่มผู้ผลิตสินค้ารายอื่นๆ ที่เป็นกลุ่มผู้ผลิตสินค้าประเภทเดียวกัน โดยการประสานจากหน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มผู้ผลิตเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง

กลุ่มที่ 10 กลุ่มสมุนไพรรอากง ลักษณะ วิสาหกิจชุมชนขนาดกลาง จากการบันทึกการสังเกต พบว่า เป็นกิจการที่มีการประกอบมาตั้งแต่คนรุ่นก่อน โดยเริ่มประกอบกิจการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2404 เป็นธุรกิจภายในครอบครัว ในปัจจุบันถือว่าเข้มแข็งในระดับหนึ่งแล้ว และได้รับการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์สินค้าจากองค์การอาหารและยา (อย.) มีการถ่ายทอดภูมิปัญญาจากคนรุ่นก่อนสู่คนรุ่นปัจจุบัน และได้เข้าร่วมจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการสินค้า “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” ในปี พ.ศ. 2549

ข้อสังเกตที่พบ

1. สถานที่ มีการจัดสร้างสถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าแยกต่างหากจากที่อยู่อาศัยด้วยงบประมาณของกลุ่มผู้ผลิตเอง และใช้สถานที่ที่ใช้ในการจัดแสดงและจำหน่ายสินค้าเฉพาะโดยกลุ่มผู้ผลิตเป็นผู้จัดสร้างขึ้นเอง มีการจัดส่งผลิตภัณฑ์สินค้าไปจำหน่ายยังสถานที่ต่างๆ เนื่องจากเป็นธุรกิจที่ประกอบกิจการมายาวนานและมีกลุ่มลูกค้า หรือผู้บริโภคประจำอยู่แล้ว

2. สมาชิก ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกภายในครอบครัว และมีการจัดจ้างแรงงานเพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า

3. ความรู้ มีการนำความรู้จากการได้รับการฝึกอบรมภูมิปัญญาจากคนรุ่นก่อน และมีการศึกษา ค้นคว้า วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้า เพื่อให้ได้รับการยอมรับ และได้รับความนิยมจากกลุ่มผู้บริโภค

4. เครือข่าย ยังไม่มีการสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้ผลิตรายอื่นๆ

จากการบันทึกการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม พบว่า กลุ่มผู้ผลิตสินค้าที่ใช้ที่อยู่อาศัยในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์ มีจำนวน 4 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนทั้งหมด กลุ่มผู้ผลิตสินค้าที่มีการจัดสร้างโรงเรือนในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า มีจำนวน 6 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 60 ของจำนวนทั้งหมด กลุ่มผู้ผลิตสินค้าที่เป็นผู้ประกอบการรายเดียว มีจำนวน 4 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนทั้งหมด กลุ่มผู้ผลิตสินค้าที่เป็นกลุ่มสมาชิก มีจำนวน 6 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 60 ของจำนวนทั้งหมด กลุ่มผู้ผลิตสินค้าที่มีการนำความรู้ที่ได้จากการอบรมให้ความรู้จากภาครัฐมาใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า มีจำนวน 8 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 80 ของจำนวนทั้งหมด กลุ่มผู้ผลิตสินค้าที่มีการนำเอาภูมิปัญญาที่ได้รับการสืบทอด และจากการศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเองมาใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า มีจำนวน 2 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 20 ของจำนวนทั้งหมด กลุ่มผู้ผลิตสินค้าที่มีการสร้างความสัมพันธ์ระดับเครือข่ายกับกลุ่มผู้ผลิตสินค้านำรายอื่นๆ มีจำนวน 6 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 60 ของจำนวนทั้งหมด กลุ่มผู้ผลิตสินค้าที่ยังไม่มีการสร้างความสัมพันธ์ระดับเครือข่ายกับกลุ่มผู้ผลิตสินค้านำรายอื่นๆ มีจำนวน 4 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนทั้งหมด จากการศึกษา พบว่า ในด้านของสถานที่ที่ใช้ในการประกอบการนั้น กลุ่มผู้ผลิตสินค้าที่เป็นผู้ประกอบการรายเดียวจะใช้สถานที่อยู่อาศัยในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า ส่วนกลุ่มผู้ผลิตสินค้าที่เป็นกลุ่มสมาชิกจะใช้โรงเรือนแยกต่างหาก เพื่อใช้ในการประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า ในด้านของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตสินค้าที่เป็นผู้ประกอบการรายเดียวจะผลิตสินค้าที่มีลักษณะเป็นงานหัตถกรรม หรืองานฝีมือที่ต้องอาศัยความตั้งใจและระยะเวลา จึงมักต้องการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าด้วยตนเอง หรือเพียงลำพังมากกว่าที่จะเข้าร่วมกลุ่มกับผู้อื่น ส่วนกลุ่มผู้ผลิตสินค้าที่มีสมาชิกภายในกลุ่ม มักจะเป็นผลิตภัณฑ์สินค้าประเภท อาหาร เครื่องใช้ สมุนไพร ที่ต้องการจำนวนในการผลิตครั้งละมากๆ เพื่อตอบสนองให้แก่กลุ่มผู้จำหน่าย และกลุ่มผู้บริโภค จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการรวมกลุ่มสมาชิกจากประชาชนในหมู่บ้าน เพื่อให้การผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าสามารถทำได้ตามระยะเวลา และจำนวนที่กำหนดไว้ในด้านของความรู้ ส่วนใหญ่กลุ่มผู้ผลิตสินค้าจะนำความรู้ที่ได้

จากการได้รับการอบรมให้ความรู้ที่ทางหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้จัดขึ้น นำมาใช้ในการประกอบ
กิจการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้า และพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์สินค้า เพื่อให้ได้รับการรับรอง
มาตรฐาน และได้รับการยอมรับจากผู้บริโภค และกลุ่มผู้ผลิตสินค้าบางส่วน ก็ได้มีการนำเอา
ภูมิปัญญาที่ได้รับการสืบทอด และจากการศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเองมาใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์
สินค้า ในด้านเครือข่าย กลุ่มผู้ผลิตสินค้าส่วนใหญ่ได้มีการสร้างความสัมพันธ์ระดับเครือข่ายกับ
กลุ่มผู้ผลิตสินค้ารายอื่นๆ โดยการให้ความช่วยเหลือ และได้รับการส่งเสริมสนับสนุน
ประสานงานจากหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และจากการดำเนินการด้วยตนเองของกลุ่ม
ผู้ผลิตสินค้า เพื่อขยายเครือข่ายของกลุ่มผู้ผลิตสินค้าให้ขยายวงกว้างออกไป

